

Sygn. akt III RC 120/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piszczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Zielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Święcka

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2019 roku w Piszczu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego S. E.

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową M. K. (1)

przeciwko G. E.

o alimenty

I. Zasadza od pozwanego G. E. na rzecz małoletniego powoda S. E. alimenty w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. K. (1), poczynając od dnia 16 września 2019 roku.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Nie obciąża stron opłatami sądowymi.

IV. Znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

V. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 120/19

UZASADNIENIE

W dniu 16 września 2019 roku M. K. (1) w imieniu małoletniego powoda S. E. wniosła o zasądzenie od pozwanego G. E. alimentów w kwocie po 800 złotych miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatność którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, że małoletni S. E. jest synem M. K. (1) i G. E.. Małoletni mieszka z matką. Pozwany wyprowadził się w listopadzie 2018 roku, gdyż poznał inną kobietę. Początkowo przekazywał na utrzymanie syna kwotę 500 zł, a od kwietnia 2019 roku kwotę 300 zł miesięcznie. W żaden inny sposób nie przyczynia się do pokrywania kosztów utrzymania dziecka. Wskazała, że nie jest w stanie sama utrzymać małoletniego. Nie pracuje, gdyż opiekuje się synem.

Pozwany G. E. uznał powództwo o alimenty do kwoty po 300 złotych miesięcznie. Podniósł, że jego obecna sytuacja nie pozwala na płacenie wyższych alimentów. Pozwany podkreślił, że wyjechał do Niemiec, gdyż nie mógł znaleźć zatrudnienia na terenie Polski. W Niemczech również nie pracuje, poszukuje pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni S. E., urodzony (...), pochodzi ze związku nieformalnego M. K. (1) i G. E.. Rodzice małoletniego mieszkali razem przez około 5 lat, do listopada 2018 roku, u rodziców M. K. (1).

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego k. 7; zeznana stron 79 odwrot - 81)

M. K. (1) ma 29 lat. Jest panną. Nie jest z nikim związana. Ma wykształcenie średnie. Nie posiada żadnego zawodu. Nie pracuje. Jest ubezpieczona w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Mieszka z małoletnim u swoich rodziców. Na utrzymanie syna otrzymuje świadczenie wychowawcze 500+, zasiłek rodzinny w wysokości 95 złotych i 300 zł miesięcznie od ojca małoletniego.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. K. (1) k.79 odwrot - 80 odwrot; potwierdzenia wykonania przelewów k. 9-15; informacja o przyznaniu świadczenia wychowawczego k. 35-36; decyzja o przyznaniu zasiłku rodzinnego k. 37)

M. K. (1) jest na utrzymaniu swoich rodziców. Ma ograniczone możliwości zarobkowe, gdyż sprawuje bezpośrednią pieczę nad synem. Nie może liczyć na pomoc swoich rodziców. Jej matka zajmuje się chorym na A. ojcem M. K. (1). W miejscowości, w której mieszka i w najbliższej okolicy nie ma żlobka.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. K. (1) k.79 odwrot - 80 odwrot; zeznania świadków M. K. (2) k. 41 odwrot - 42, K. K. k. 42 - 42 odwrot)

Małoletni S. E. ma dwa lata. Jest dzieckiem zdrowym. Jego miesięczny koszt utrzymania wynosi około 800 zł.

(dowód: zeznania stron k. 80, 81)

G. E. ma 26 lat. Jest kawalerem. Oprócz małoletniego S. nie ma innych dzieci. Posiada wykształcenie średnie. Jest bez zawodu. Ma problemy z kręgosłupem. Nie posiada żadnego majątku. Gdy mieszkał z M. K. (1) i synem utrzymywał rodzinę z prac dorywczych. Pracował na przy pracach budowlano- remontowych, np. kładł płyty gipsowe, szpachlował, malował, układał glazurę, terakotę, podłogi, montował okna i drzwi. Swoją pracę wykonywał dobrze, był polecany innym.

(dowód: zeznania pozwanego k. 80 odwrot - 81 odwrot, zeznania świadka E. J. k. 78 odwrot-79, wyciąg z rachunku bankowego pozwanego k. 55-76)

W październiku 2018 roku pożyczył pieniądze od swojego kolegi A. K. na postawienie pomnika dla swojego ojca. Pieniądze oddał po miesiącu. W 2019 roku pożyczał pieniądze od swojej matki R. P.. Pożyczył około 4000-5000 zł, między innymi na wyjazd za granicę. Część z tych pieniędzy oddał.

(dowód: zeznania świadków R. P. k. 77 odwrot-78, J. P. k. 78-78 odwrot, A. K. k. 79-79 odwrot)

G. E. pod koniec września 2019 roku wyjechał ze swoją partnerką do Niemiec. Od dwóch miesięcy wynajmują mieszkanie w D.. Za najem płacą 900 euro, za prąd i gaz około 150 euro miesięcznie.

(dowód: zeznania pozwanego k. 80 odwrot -81)

Jego partnerka pracuje przy sprzątaniu i zarabia około 2000 euro miesięcznie. G. E. nie ma stałej pracy. Zatrudnia się dorywczo przy pracach budowlanych. W miesiącu październiku 2019 roku nie osiągnął żadnego dochodu, w miesiącu listopadzie 2019 roku zarobił 1000 euro, a w grudniu 2019 roku – 500 euro.

(dowód: zeznania pozwanego k. 80 odwrót- 81)

G. E. ma ustalone kontakty z synem w co drugą niedzielę w godzinach od 10:00 do 17:00 poza miejscem zamieszkania małoletniego, w każdy wtorek i czwartek w godzinach od 16:00 do 18:30 poza miejscem zamieszkania małoletniego; w każdą Wigilię Bożego Narodzenia w godzinach od 17:00 do 20:00, w każdy drugi dzień świąt Bożego Narodzenia w godzinach od 10:00 do 17:00, a także w drugi dzień świąt W. w godzinach od 10:00 do 17:00, wszystko poza miejscem zamieszkania małoletniego.

(dowód: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 16 maja 2019 roku w sprawie I. N. 21/19 k. 16)

Po wyjeździe do N. G. E. nie kontaktuje się z synem w sposób ustalony przez Sąd. Widział syna tylko dwa razy, w jego urodziny i w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia. Przekazał mu wtedy prezenty.

(dowód: zeznania pozwanego k. 81)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności dokumentów złożonych przez strony, a także zeznań stron i świadków.

Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań stron i świadków w zakresie wyżej opisanym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Tak, więc od chwili urodzenia zobowiązani są do dostarczania dzieciom środków utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Bezspornym jest, że na pozwanym ciąży obowiązek utrzymania i wychowania małoletniego powoda oraz że małoletni powód nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

Bezspornym jest również, że koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą około 800 złotych miesięcznie. Przyznali to w swoich zeznaniach zarówno matka małoletniego powoda, jaki i pozwany.

Sporny jest udział pozwanego w ponoszeniu tych kosztów. W ocenie pozwanego powinien onłożyć na utrzymanie syna kwotę 300 zł, co powoduje, że finansowy udział matki będzie stanowić kwota 500 złotych miesięcznie.

W tym miejscu należy wskazać, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z treścią art. 135 § 2 kro, może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. W chwili obecnej osobiste starania o wychowanie małoletniego czyni tylko i wyłącznie matka małoletniego. Z racji wieku małoletniego, który ma dwa lata, wymagają one znacznego

zaangażowania, wysiłku i czasu. Ogranicza to matce małoletniego możliwości zarobkowe. Małoletni jest całkowicie niesamodzielny i wymaga całodobowej opieki. W procesie wychowania nie mogą pomóc dziadkowie małoletniego, z uwagi na chorobę ojca M. K. (1).

Osobista praca matki małoletniego powoda powinna znaleźć odzwierciedlenie w podziale finansowania potrzeb dziecka. Sprawowanie opieki na dzieckiem wymaga znacznych nakładów pracy, czego pozwany wydaje się nie dostrzegać. Pozwany od października 2019 roku nie czyni żadnych osobistych starań związanych z wychowaniem małoletniego. Widział syna tylko dwa razy. niesprawiedliwe i nie zgodne z prawem zatem jest przerzucanie na matkę małoletniego praktycznie całego obowiązku alimentacyjnego. W normalnie funkcjonującej rodzinie działania obojga rodziców polegają na jednoczesnym wykonywaniu obowiązku zaspokojenia potrzeb konsumpcyjnych dziecka, jak też na osobistych staraniach o jego wychowanie. Następuje wówczas jedność dwóch sfer świadczeń majątkowych i osobistych. W przypadku rozłączenia rodziców następuje zachwianie tych sfer i rodzic, który nie czyni osobistych starań związanych z wychowaniem dziecka powinien w znacznej mierze łożyć finansowo na jego utrzymanie. Co powinno mieć miejsce i w tej sprawie.

Pozwany co prawda nie ma stałej pracy, ale ma możliwości zarobkowe. Jest polecanym fachowcem w zakresie usług budowlano-remontowych, co jednoznacznie w swoich zeznaniach potwierdziła siostra pozwanego i powinien swoje możliwości wykorzystywać, aby jego syn żył na odpowiednim poziomie. Partnerka pozwanego pracuje w Niemczech przy sprzątaniu i osiąga dochód w wysokości około 2000 euro miesięcznie. Sąd ocenia możliwości zarobkowe pozwanego na podobną, a nawet wyższą kwotę. Pozwany jako człowiek młody, zdolny do pracy, z doświadczeniem zawodowym ma realne szanse uzyskiwania wysokiego dochodu. Ewentualny brak takiego dochodu może wynikać z braku należytej staranności, a nie z przyczyn obiektywnych.

Podkreślić również należy, że zabezpieczenie potrzeb dziecka powinno być priorytetem rodzica. Dlatego też pozwany nie może oczekiwać ustalenia niższych alimentów tylko z tego powodu, że nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych.

W tym stanie rzeczy Sąd na podstawie wyżej powołanych przepisów zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie po 600 złotych miesięcznie.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo uznając, że pozostała kwota brakująca do utrzymania małoletniego powoda powinna uiszczać jego matka.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102 kpc, a o kosztach procesu na podstawie art. 100 kpc.

Wyrokowi w punktach zasądających alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.